

KENT KONSEYİ KARARLARININ KENTLERDEKİ ORMAN ALANLARININ KATILIMCI YÖNETİMİ AÇISINDAN İRDELENMESİ: İSTANBUL ÖRNEĞİ¹²

Seçil YURDAKUL EROL*

*İstanbul Üniversitesi, Orman Fakültesi, S.Yazar, İstanbul, E-Posta:
secily@istanbul.edu.tr

Gizem ŞAHİN*

*İstanbul Üniversitesi, Orman Fakültesi, İstanbul

Öz: Katılımcı yönetim anlayışının esas alınması, orman alanlarının sürdürülebilir yönetiminin gerçekleştirilmesi kapsamında önemli katkılar sağlayacaktır. Bu yaklaşım, ilgi gruplarının çeşitliliği, toplumun artan talepleri ve ormanlar üzerinde artan baskı nedeniyle, kentlerdeki orman alanları için daha da fazla önem kazanmaktadır. Bir metropol olarak İstanbul, bu çerçevede karakteristik özelliklere sahiptir. Çünkü yeşil alanlarda, kent nüfusunda, toplumun talep ve tutumlarında zaman içerisinde önemli değişimler yaşanmış ve son dönemde kentteki yeşil alanlar üzerinde doğrudan etkisi olan üçüncü köprü, üçüncü havaalanı ve Kanal İstanbul gibi projeler hayata geçmeye başlamıştır. Bu durumda, karar verme, uygulama ve denetleme süreçlerinde katılımcı bir mekanizmanın oluşturulması önem taşımaktadır. Kent konseyleri, Türkiye’de kentlerin yönetiminde aktif rol oynayan gönüllü ve katılımcı bir araç olarak tanımlanmaktadır. Bu kapsamda çalışmanın amacı, İstanbul’da örnek alan olarak belirlenen çeşitli ilçelerin kent konseylerinin, ormancılık, doğa ve çevreye ilişkin kararlarının incelenmesidir. İstanbul’da en fazla orman alanına sahip Çatalca, Sarıyer ve Beykoz ilçeleri örnek alan olarak seçilmiştir. Kent konseyi kararlarının kapsamı ve içeriği ormancılık, doğa ve çevreyle ilgisi açısından irdelenmiştir. Elde edilen bulgular ilgili kent konseyi kararlarında belirtilen konuların sınırlı düzeyde ve yüzeysel şekilde ele alındığını göstermektedir. Bu çerçevede ilgili konuların kent konseylerinin gündeminde daha çok yer bulması için çalışmalar yürütülmeli ve bu yolla kentlerdeki orman alanlarının sürdürülebilir ve katılımcı yönetimine katkı sağlamak amaçlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kent Konseyi, Katılımcılık, Ormancılık

JEL Kodu: Q23, R11

¹ Bu bildiri yukarıda ismi geçen, DPÜ, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim üyelerince, BAP projesi (2016-54) olarak hazırlanmış olan çalışmadan üretilmiştir.

² Çalışma 10-12 Mayıs 2017 tarihinde Sırbistan / Belgrad’da ikincisi düzenlenen ICEBSS konferansında sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

EXAMINATION OF CITY COUNCIL DECISIONS IN TERMS OF PARTICIPATORY URBAN FOREST AREAS MANAGEMENT: ISTANBUL CASE

Abstract: Participatory management approach has important contribution to maintain sustainable management of forest areas. This approach gains more importance for urban forest areas because of the variety of interest groups, increasing demands of society and growing pressures on these areas. As a metropolitan Istanbul have characteristic properties. Because there are significant changes in green areas, city population, the demands and attitudes of society, and also there are some big projects that have direct effects on green areas like third bridge, new airport and Canal Istanbul. In this perspective it is important to create a participatory mechanism in decision making, implementation and controlling processes. City councils are described as voluntary and participatory tools in Turkey that has active role in management of cities. In this context the aim of the paper is to analyze the decisions of City councils of some selected districts of Istanbul in terms of forestry, nature and environment focused decisions. The districts with largest forest area which are Çatalca, Sarıyer and Beykoz are determined as research area. The content and components of the city council decisions are examined regarding the relevance of forestry, nature and environment. It was found out that the content regarding these issues was very rare and superficial. Thus some further efforts should be made in terms of putting these issues in the city management agenda and by this way it should be aimed to make contribution to sustainable and participatory forest management of forests in urban area.

Keywords: city council, participation, forestry

1. GİRİŞ

1950 yılında dünya nüfusunun %30'u kentlerde yaşamaktayken bu oran 2014 yılında %54'e yükselmiştir. 2050 yılına gelindiğinde ise kentlerde yaşayan nüfusun %66 olacağı tahmin edilmektedir (UN, 2014). Ayrıca, 2015-2020 yılları arasında kentsel nüfus büyüme oranı yılda %1,84'tür. Bu artış oranının 2020-2025 yılları arasında yılda %1,63 ve bunu izleyen 5 yıllık dönemde (2025-2030) ise yılda %1,44 oranında olacağı öngörülmektedir (WHO, 2016).

Kuşkusuz belirtilen nüfus değişimlerinin kentsel doğal kaynaklar üzerinde doğrudan ve dolaylı etkileri bulunmaktadır. Yerleşim için ayrılan arazi miktarı küresel düzeyde sürdürülebilirlik için ciddi bir tehdit oluşturmasa da bu alanların konumları; sosyal, ekonomik ve çevresel açıdan önemli sorunlara yol açmaktadır (UN, 2011). Bu kapsamda bahsedilen sorunlar, yerleşim için ayrılan alanların miktarından çok, yerleşimin gerçekleştiği alanlarda meydana gelen arazi kullanım tiplerindeki değişimle ilişkilidir (WRI, 1997). Bir diğer sorun ise yerleşim alanlarındaki nüfusun artışıdır. Bu durum sonucunda, şehirlerin alansal olarak büyüyeceği ve bu büyümenin çeşitli doğal ekosistemler üzerinde gerçekleşeceği tahmin edilmektedir (UN, 2011). Kuşkusuz bu kapsamda çeşitli ekosistemler zarar görecektir veya yok olacaktır.

Ayrıca, nüfus artışı; kentlerde su, orman kaynaklarının ürettiği ürün ve hizmetler ile tarımsal üretim ihtiyacının artacağı anlamına gelmektedir. Doğal kaynaklara dayalı olarak gerçekleştirilebilecek bu ihtiyaçların artması, doğrudan kaynaklar üzerindeki baskıyı arttıracaktır. Bu kapsamda, çarpık kentleşme ve nüfus yoğunluğunun olumsuz etkileri; arazi kullanım değişimi, ormanların azalması, tarım alanlarının kaybı, toprak bozulması, biyolojik çeşitlilik kaybı, hava ve su kalitesinin azalması, atık ve kirliliğin artışı ve kaynakların aşırı kullanımı şeklinde ortaya çıkmaktadır (EU, 2011; UNEP, 2012). Sıralanan sorunlar kentlerin sürdürülebilirliğini önemli ölçüde tehdit etmektedir. Çünkü çevresel konular ve doğal kaynaklar kentlerin sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlarda kritik bir rol oynamaktadır (Kılıkış, 2016; Zhang vd., 2016).

Tüm doğal kaynaklar içinde, kentlerdeki ormanlar ve yeşil alanlar yaşam kalitesi ve sürdürülebilirliğin artırılması açısından etkin bir rol oynamaktadırlar. Bu alanlar; sağlık ve refaha katkıda bulunma, iklimi düzenleme, hava kalitesini artırma, seli önleme, su kalitesini iyileştirme, biyolojik çeşitlilik sağlama, biyoenerji kaynağı olma, ekonomik fayda sağlama ve karbon depolama gibi bir çok hizmet sunmaktadır (Dumenu, 2013; Öztürk ve Özdemir, 2013; Kraxner, 2016; Manes vd., 2016; Tu vd., 2016). Ayrıca, kentsel açık alanlar ve yeşil alanlar şehirlerin rekreasyon ve turizm açısından çekiciliğini ve değerini de arttırmaktadır (Balogh ve Takacs, 2011; Japelj vd., 2015).

Bu noktada kentlerde, orman ve yeşil alanların, kent ve diğer kaynaklarla bütünleşik şekilde planlanması ve yönetimi ile sürdürülebilirliğinin sağlanması, öncelikli bir konu haline gelmektedir. Söz konusu alanların stratejik ve çok boyutlu yönetim yaklaşımı ile yönetilmesi, bu alanların korunmasını, faydaların arttırılmasını beraberinde getirmektedir (Millward ve Sabir, 2010; Öztürk ve Bozdoğan, 2014; Thierfelder ve Kabish, 2016). Ayrıca halkın katılımı, kent ormanları ve yeşil alanlarda farklı ihtiyaçlardan dolayı ortaya çıkan çatışmaların aşılmasında, halk ve yönetim arasında işbirliğinin sağlanmasında önemli bir rol oynamaktadır (Yamaki, 2016). Katılımcı süreç ihtiyacından bahseden Sakurai vd., (2015) kentsel alanlardaki doğa koruma projelerinin başarısı ve etkinliğinin artırılması için katılımcılığın artırılması ve bunun için de halkın ilgisinin ve katkı sağlama motivasyonlarının anlaşılması gerektiğini vurgulamaktadır. Shan (2012) ise kentsel yeşil alanlarının daha etkin yönetilebilmesi için toplum bilinci, aktif katılımcı süreç, yönetim-toplum etkileşimi ve etkileşimli karar verme sürecinin gerekliliği üzerinde durmaktadır.

Türkiye’de Kent Konseyleri kent yönetim sürecinde katılımcı yaklaşımı sağlayabilmek için önemli bir mekanizma olarak değerlendirilmektedir. Bu konseyler “Yerel Gündem 21” kapsamında, katılımcı sürecin, sürdürülebilir kalkınmanın, yerel demokrasinin, sosyal dayanışmanın ve yönetişimin sürdürülmesi amacıyla kurulmuşlardır (Öner, 2005; Atvur, 2009; Özcan ve Yurttaş, 2010). Konseyler, 1996 yılında kurulmaya başlanılmış ve tarihsel süreç içerisinde geliştirilmiştir (Coşkun, 2007). Bu konseylerin durumu ve yapısı Belediye Kanunu (5393 sayılı yasa) ile düzenlenmiş ve belediyeler 2005 yılında kent konseylerini kurmak için yetkilendirilmişlerdir. Yasal altyapı Kent Konseyi Yönetmeliği ile 2006 yılında geliştirilmiş ve 2009 yılında bu yasal altyapı yeniden düzenlenmiştir. Bu gelişmeler Avrupa Birliği’ne uyum sağlama kapsamında ayrıca önem taşımaktadır (Çukurçayır ve Eroğlu, 2009).

Bahsedilen genel konular haricinde, kent konseylerinin doğa ve çevreyle ilgili işlevleri, kentteki doğal ve kültürel değerlerin korunmasını, geliştirilmesini ve çevreyle ilgili farkındalığın arttırılmasını sağlamaya yönelik katkılarının olması beklenmektedir

Çalışmada kullanılan içerik analizi, mevcut olan metinlerin nicel ve nitel boyutlarından hareketle, mevcut olmayan yani bilinmeyen sosyal gerçeğin bazı boyut ve kesitlerine yönelik bir takım bulguları elde etmeye yönelik bir yöntemdir (Gökçe, 2006). Diğer bir tanıma göre içerik analizi, kaynakların içeriklerinden, tekrarlanan ve geçerli olan çıkarımları yapmak amacıyla kullanılan bir araştırma yöntemidir (Prasad, 2008). Yöntemin temel amaçları: a) metinler hakkında sistematik veri toplamak ve bunları analiz etmek, b) metinlerde saklı kalmış anlamları belirlemek ve farklı boyutlara ilişkin çıkarımlar yapabilmektir (Bilgin, 2006; Gökçe, 2006).

Bu çerçevede çalışmanın aşamaları şu şekilde sıralanabilir:

- **Araştırma hipotezi:** “Kent konseyleri kararları kapsamında çevre ve ormancılığa ilişkin kararlar bulunmamaktadır”.
- **Örnekleme:** Bilinçli örnekleme yönteminden yararlanılarak, İstanbul’un orman alanı dikkate alınarak üç ilçe (Çatalca, Sarıyer, Beykoz) örneklem kapsamına alınmıştır.
- **Kategori sisteminin belirlenmesi:** İçerik kategorileri “orman”, “doğa” ve “çevre ” olarak belirlenmiştir. Fakat tüm konsey kararları detaylı olarak incelenmiş ve ağaçlandırma, koruma gibi ilgili olan ifadeler de dikkate alınmıştır.
- **Kodlama birimlerinin ve analiz birimlerinin belirlenmesi:** Çalışmada kodlama birimi olarak ifadeler ve cümleler dikkate alınmıştır. Analiz birimi olarak ise rapor ve karar metinlerinin tamamı ele alınmıştır.
- **Analiz ve Bulgular:** Analiz aşamasında ifadelerin anlamları değerlendirilmiş ve elde edilen sonuçlar, bulgular bölümünde verilmiştir.

3. BULGULAR

Çatalca kent konseyi tarafından 2009’dan 2015 yılı sonuna kadar yapılan toplantılarda alınan kararlar incelenmiştir. Bu kapsamda 47 tutanak değerlendirilmiş ancak bu tutanakların sadece 6’sında çevre ile ilgili konulara yer verildiği görülmüştür. Hemen hemen tüm toplantılarda (f=40) genel işleyişe ilişkin kararlara yer verilmiştir. Diğer kararların içerikleri incelendiğinde çeşitli ziyaretlerin düzenlenmesi (f=4), sağlık (f=4), spor (f=2), eğitim (f=1) ve günlük yaşam ile ilgili (f= 14) konular olduğu söylenebilir. Tablo 1’de de görüldüğü üzere çevre ve ormancılık alanında kararlar, ilgili çalışma gruplarının oluşturulması, bu gruplara dahil edilecek üyelerin seçilmesi, orman haftası kapsamında düzenlenen etkinlikler ve hatıra ormanı kurulmasına ilişkindir.

Beykoz kent konseyi ile iletişime geçilmiş ve son beş yıllık karar ve raporlar istenmiştir. Ancak yetkililer tarafından konuyla ilgisi dikkate alınarak Tarım, Orman ve Hayvancılık Çalışma Grubu toplantı tutanakları iletilmiştir. Bu tutanaklar kapsamında yapılan değerlendirmede ormancılıkla ilgili olarak; kent konseyi hatıra ormanı oluşturulması, yol kenarı ağaçlandırmalarının yapılması, ormanlarda bal üretimi için uygun türlerin artırılması konularına yer verildiği belirlenmiştir. Diğer taraftan sahillerin temizlenmesi, denizlerin temiz tutulması ve gerekli arıtma faaliyetlerinin yapılması hakkında konular yer almıştır (Tablo 1).

Sarıyer Kent Konseyine yapılan talep sonucunda, 2016 yılına ilişkin çeşitli tutanaklar ve “Çevre ve Sağlık Çalışma Grubu”nun aldığı kararlar gönderilmiştir. Tarafımıza gönderilen tutanaklarda, 29 Ekim Cumhuriyet bayramı kutlamaları, çeşitli sergi, festival, şenlik ve toplantılarının düzenlenmesine ilişkin karar ve bilgilendirmeler yer almaktadır. Bunun dışında toplum sağlığı, yerleşim alanlarının güvenliği, yasal haklara

ilişkin bilgilendirme toplantılarına yönelik çalışmalar ve etkinliklere ilişkin kararlar söz konusu belgelerde yer almıştır. Ayrıca kültür- sanat etkinlikleriyle ilgili kararlara da yer verilmiştir.

Sarıyer Kent Konseyi Çevre ve Sağlık Çalışma Grubu raporlarında ise ilk dikkat çeken yaklaşım ormanların ve kent içi yeşil alanların korunmasına yönelik hukuksal süreçlerin takibine yönelik etkinlikler olmuştur. Bu kapsamda orman alanı içerisinde yerleşmeye konu olan toplu konut projeleri, 3. köprü yolu ve 3. havaalanının çevreye verdiği olumsuz etkilere dikkat çekmek için çalıştay düzenlenmesi ve bu konuda İstanbul Barosu ile toplantılar gerçekleştirilmesi değerlendirilmektedir. Ayrıca Boğaziçi İmar Yasası ile düzenlemeler de söz konusu etkinliklerde konu edinilmiştir. Yine ilgili komisyonun raporlarında; toplumu bilinçlendirme ve çevre konusunda işbirliğini güçlendirme açısından düzenlenen “sarı bisiklet turu”, “Belgrad Ormanı bahar pikniği” gibi çeşitli etkinlikler ile bilgilendirme toplantıları düzenlenmesi konuları öne çıkmaktadır. Bunun dışında İstanbul civarı bal üreticilerine yönelik çeşitli çalışmalar, bazı yörelerde tarım ve hayvancılığın güçlendirilmesi için etkinlikler yapılması ve toplum sağlığıyla ilgili projeler üzerinde çalışıldığı anlaşılmaktadır (Tablo 1).

Tablo 1: Çevre ve Ormancılıkla İlgili Kent Konseyi Kararları

İLÇE	YIL	İLGİLİ KONU	KARAR-ÖZET
Çatalca	05.11.2009	Çalışma gruplarının oluşturulması	Tarihi mirasın korunması ve çevre çalışma grubu
	03.12.2009	Çalışma gruplarına davet edilecek kesimlerin belirlenmesi	Tarihi mirasın korunması ve çevre çalışma grubuna, orman işletme müdürlüğünden ve milli parklar şube müdürlüğünden birer temsilcinin davet edilmesi kararlaştırılmıştır.
	29.02.2012	Orman Haftası	21-26 Mart Orman Haftası'nda ilçede ağaç dikme organizasyonu yapılması ile ilgili görüşme
	04.04.2012	Hatıra Ormanı	Ağaç dikme organizasyonunun nedeni bilinmeyen şekilde iptal edildiğine ilişkin bilgilendirme
	07.03.2012	Hatıra Ormanı	Çatalca Orman İşletme Müdürlüğü tarafından hazırlanan alanda “Çatalca Kent Konseyi Hatıra Ormanı” için tüm halkın katılımıyla tören yapılması
	28.03.2013	Orman Haftası	Orman Haftası kutlamaları kapsamında Orman İşletme Müdürlüğü ile görüşülerek okullara çam fidanı dağıtılması
	Beykoz	20.03.2013	Hatıra Ormanı
		Yol kenarı ağaçlandırması	Belirli bir bölgede yol kenarı akasya, ihlamur ve kiraz fidanlarının dikilmesi
		Arıcılık	Yalova'da arıcılık faaliyetlerinde bulunanlar ile ortak çalışmalar yapılması
		Bilgilendirme	Kanlıca Orman İşletme Müdüründen Ömerli

			Barajı çevresi ağaçlandırmaları konusunda bilgi alınması
	08.03.2013	Hatıra Ormanı	Orman vasfını yitirmiş, ağaçlandırma yapılmaya uygun yerlerde “kent konseyi hatıra ormanı” yapılması
		Ağaçlandırma	Ormanlarda bal üretimi için verimli olan türlerin çoğaltılması
		Çevre	Sahillerin temizlenmesi, denize dökülen akarsuların arıtılması,
		Çevre	Denizlerin ve kıyıların temiz tutulması ve korunması
Sarıyer	15.02.2015	Çevre	Çevreci kuruluşlarla bahar pikniği düzenlenmesi Çevre bilincini arttırmak amacıyla bisiklet turnuvası düzenlenmesi
	28.03.2015	Çevre	İstanbul’un kuzey ormanlarının korunması amacıyla İstanbul Barosu yetkilileriyle görüşme: Avukatları bilgilendirmek için park orman, 3. Köprü yolu, 3. Havaalanı ile çeşitli toplu konut projelerine arazi tahsisi ile ilgili görüşmeler ve imar yasasını konu eden bir çalıştay hazırlanması
	19.03.2015	Çevre	Boğaziçi İmar Yasası ile ilgili görüşmeler
	05.09.2015	Çevre	Uluslararası dernekler toplantısına katılarak çevre sorunlarını gündeme taşımak

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Kentlerdeki yaşam kalitesi ile kentteki doğal kaynakların kullanım şekli ve yönetimi arasında güçlü bir ilişki bulunmaktadır (UNEP, 2012). Bu kapsamda kentsel yeşil alanlar da kent halkına farklı boyutlarda katkı sağlamakta ve yaşam kalitesinin artmasında etkili olmaktadır (Öztürk ve Bozdoğan, 2013; Kısar Koramaz ve Türkoğlu, 2014). Konu İstanbul açısından değerlendirildiğinde nüfusun fazla olması ve hızlı bir nüfus artışı yaşanması; yaşam kalitesi, sürdürülebilir kent yönetimi ve kentteki doğal kaynakların kullanımı konularının önemini daha da arttırmaktadır. İstanbul nüfusu 1927’de 806.863 iken 1970’de 3.019.032’ye 2010’da 13.255.685’e ve nihayet 2016’da 14.804.116’ya ulaşmıştır (TÜİK, 2016). Bu durum sonucunda, kentteki doğal kaynaklar üzerindeki baskı hem bu kaynakların ürettiği ürün ve hizmetlere yönelik talebin fazla olması hem de yerleşim ve altyapı için ayrılan alanlar nedeniyle ciddi boyutlara ulaşmıştır.

Çakır vd., (2008) tarafından 1971 ve 2002 arası dönem için yapılan değerlendirmede İstanbul’da toplam orman alanının arttığı (net artış 5387.3 ha.), yerleşim alanlarının % 11 (yaklaşık 60.000ha.) artış gösterdiği ve tarım alanlarının %28 oranında azaldığı belirlenmiştir. Bununla birlikte, aynı dönemde 50 bin ha’a yakın tarım ve orman arazisinin yerleşim alanına dönüştüğü belirlenmiştir. Burada orman alanlarının yerleşime tahsisi ile önemli oranda orman alanı azalırken aynı zamanda yapılan ağaçlandırmalar sonucunda orman alanının artış gösterdiği dikkat çekmektedir. Ancak burada önemli olan nokta, arazi kullanım özellikleri açısından bir dönüşümün yaşanması ve arazi kullanım tipinin değiştirilmesidir (Çakır vd., 2008). 1971 ve 2012

yılları arasında İstanbul'daki orman alanı değişimini inceleyen başka bir çalışmada ise orman alanında %9'luk bir azalış olduğu ortaya konulmaktadır (Şahin, 2014). Burada alansal veriler arasında farklılıklar olması ihtimali ile birlikte, İstanbul'da 2002 yılından sonra orman alanlarının daha fazla azaldığı belirtilebilir.

Bununla birlikte son dönemde gerçekleşen Kanal İstanbul, 3. Köprü ve 3. Havaalanı projeleri, İstanbul'daki orman alanları üzerindeki baskıyı daha da arttırmıştır. Özellikle bu projelerle kentin gelişimi kuzeye doğru yönelmekte ve kentin yaşam kaynakları üzerinde büyük bir baskı oluşmaktadır (Kozaman vd., 2014). 1990 sonrası süreçte 38318 ha. alan yerleşime açılırken, 13300 ha orman alanı ve 20150ha. tarım alanı yok edilmiştir (Şimşek vd., 2014). Belirtilen projeler ve bu projelerin çevresindeki yapılaşma süreci ile söz konusu baskının yanı sıra, kentin iklimi, hava, toprak ve su kalitesi, ekolojik dengesi ile biyolojik çeşitliliğini olumsuz etkileyebilecek sonuçların yaşanması beklenmektedir. Ayrıca, kentteki orman rejimindeki rekreasyon kaynakları üzerindeki baskının daha da artacağı tahmin edilmektedir.

Bu noktada yerel demokrasinin güçlenmesi ve katılımcı anlayışın etkin olması amacıyla hayata geçirilen kent konseylerinin çeşitli çalışmalar yürütmesi ve toplumu bilinçlendirme yönünde çaba göstermesi beklenmektedir. Yürütülen örnek alan çalışmasında bu konudaki girişimlerin sınırlı düzeyde kaldığı ve bölgesel farklılıklar gösterdiği dikkat çekmektedir. Bu kapsamda etkili olan unsurlardan biri Türkiye'deki yerel yönetim anlayışı sonucu kent konseylerinin de siyasal bir araç haline dönüştürülebilmesi veya etkisiz bir yapıya sahip olmasıdır (Önder ve Güler, 2016). Ayrıca, kent konseyleri kararlarının somut şekilde değerlendirilmemesi, belediyelerin; konsey kararlarını belediye plan, program ve bütçelerine yansıtma isteksiz olması; konsey üyelerini katılım konusunda ilgisizliğe ve çeşitli konularda duyarsızlığa itebilmektedir (Demirci, 2010). İkinci unsur ise kent konseyi üyelerinin çeşitli konularda bilgi ve bilinç kısıtının bulunması olarak değerlendirilebilir.

Şüphesiz kentler için yaşamsal öneme sahip doğal kaynaklardan olan ormanların başta kent konseyleri olmak üzere, kent yönetimleri tarafından da dikkate alınması ve bu çerçevede etkili bir karar verme mekanizmasının geliştirilmesi gerekmektedir. Aynı zamanda kent planları ile kentsel yeşil alan planlarının ve tüm doğal kaynakların yönetiminin birbiriyle bütünleşik hale getirilmesi sürdürülebilir kent yönetiminin sağlanması açısından önemlidir. Yine ülkemizde ilgili kurumlar arasında işbirliği ve işbölümünü destekleyecek mekanizmaların geliştirilmesi de önem taşımaktadır.

KAYNAKÇA

- Atvur, Senem (2009), “Yerel Gündem 21 ve Çevre: Antalya Kent Konseyi Örneği”, **C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi**, Cilt: 35, Sayı: 2, Aralık.
- Aygen, Murat (2014), “Kent Konseylerinin Kent Yönetimine Katkıları Üzerine Bir İnceleme: Elazığ Örneği”, **The Journal Of Academic Social Science Studies**, 29 (Autumn III): 217-236.
- Balogh, Péter István ve Takács, Daniel (2011), “The Significance of Urban Open Spaces and Green Areas in Urban Property Developments”, **First International Conference “Horticulture and Landscape Architecture in Transylvania” Agriculture and Environment Supplement**, 2011: 110-121.
- Bilgin, Nuri (2006), **Sosyal Bilimlerde İçerik Analizi Teknikler ve Örnek Çalışmalar**, Siyasal Kitabevi, Ankara, ISBN: 975-6325-62-3, 230s.
- Coşkun, Bayram (2007), “Kent Yönetimine Katılım ve Kent Konseyleri”, **Küresel Esintiler Ve Yerel Etkiler Sarmalında Türk Kamu Yönetimi**, (Ed. Abdullah Yılmaz, Yavuz Bozkurt), Gazi Kitabevi, Ankara.
- Çakir, Günay; Ün, C., Baskent, Emin Zeki; Köse, Selahattin; Sivrikaya, Fatih ve Keleş, Sedat (2008), “Evaluating Urbanization, Fragmentation And Land Use/ Land Cover Change Pattern In Istanbul City, Turkey From 1971 to 2002”, **Land Degradation & Development**, 19: 663-675.
- Çelik, Abdullah (2013), “Kent Yönetimi Bağlamında Kent Konseyinin İşlevleri Üzerine Bir Değerlendirme”, **C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi**, 2 (14): 215-229.
- Çukurçayır, M. Akif; Eroğlu ve H. Tuğba (2009), “Kent Yönetiminde Demokratik Bir Açılım Olarak Kent Konseyleri”, **Yerel Yönetimlerin Güncel Sorunları: Küresel, Bölgesel ve Yerel Perspektifler**, (Ed. Kemal Görmez, Mustafa Ökmen), Beta Yayınları, İstanbul.
- Demirci, Mustafa (2010), “Katılımcı Demokrasi Açısından Kent Konseyleri: Eleştirel Bir Değerlendirme”, **Çağdaş Yerel Yönetimler**, 19(1): 21-46.
- Dumenu, William Kwadwo (2013), “What Are We Missing? Economic Value of an Urban Forest in Ghana”, **Ecosystem Services**, 5: E137-E142.
- EU (European Union) (2011), **Cities Of Tomorrow: Challenges, Visions, Ways Forward**, European Commission, Directorate For Regional Policy, 103p http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/citiesoftomorrow/citiesoftomorrow_final.pdf
- Forgione, Helen M; Pregitzer, Clara C; Charlop-Powers, Sarah ve Gunther, Bram (2016), “Advancing Urban Ecosystem Governance in New York City: Shifting Towards a Unified Perspective for Conservation Management”, **Environmental Science & Policy**, 62: 127-132.
- Gökçe, Orhan (2006), **İçerik Analizi: Kuramsal ve Pratik Bilgiler**, Siyasal Kitabevi, Ankara, ISBN: 975-6325-61-5, 136 S.
- Japelj, Anze; Mavsar, Robert; Hodges, Donald G; Kovač, Marco ve Juvančič, Luka (2015), “Latent Preferences Of Residents Regarding An Urban Forest Recreation Setting In Ljubljana, Slovenia”, **Forest Policy and Economics**, 71:71-79.

Kılıkış, Şiir (2016), “Sustainable Development of Energy, Water and Environment Systems Index for Southeast European Cities”, **Journal of Cleaner Production**, 130: 22-234.

Kısar Koramaz, Elif ve Türkoğlu, Handan (2014), “İstanbul’da Kentsel Yeşil Alan Kullanımı ve Kentsel Yeşil Alanlardan Memnuniyet”, **Planlama**, 24(1): 26-34.

Kozaman, Senem; Şimşek, Çağdaş Kuşçu ve Şengezer, Betül (2014), “İstanbul’da Planlanan Büyük Projeler, Kentsel Dönüşüm ve Ormanlar Üzerinde Etkileri: Başka Çözümler Mümkün Mü?”, **İstanbul Ormanlarının Sorunları ve Çözüm Önerileri**, Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesi, ISBN: 978-605-4057-99-3, İstanbul, ss: 129-155.

Kraxner, Florian; Aoki, Kentaro; Kindermann, Georg; Leduc, Sylvain; Albrecht, Franziska; Liu, Junguo ve Yamagata, Yoshiki (2016), “Bioenergy And The City- What Can Urban Forests Contribute?”, **Applied Energy**, 165: 990-1003.

Manes, Fausto; Marando, Federica; Capotorti, Giulia; Blasi, Carlo; Salvatori, Elisabetta; Fusaro, Lina; Ciancarella Luisella; Mircea, Mihaela; Marchetti, Marco; Chirici, Gherardo ve Munafò, Michele (2016), “Regulating Ecosystem Services of Forests in Ten Italian Metropolitan Cities: Air Quality Improvement by Pm₁₀ And O₃ Removal”, **Ecological Indicators**, 67: 425-440.

Millward, Andrew A ve Sabir, Senna (2010), “Structure of a Forested Urban Park: Implications for Strategic Management”, **Journal of Environmental Management**, 91: 2215-2224.

OGM (Orman Genel Müdürlüğü) (2016a), Ormancılık İstatistikleri, <http://www.ogm.gov.tr/ekutuphane/Sayfalar/Istatistikler> [27.09.2016].

OGM (Orman Genel Müdürlüğü) (2016b), Orman Genel Müdürlüğü E –Harita, <https://www.ogm.gov.tr/Sayfalar/OrmanHaritasi.aspx> [19.02.2016].

Önder, Özgür ve Güler, Erdal (2016), “Türkiye’de Yerel Demokrasi Açısından Kent Konseyleri Üzerine Bir Araştırma: Kütahya Kent Konseyi Örneği”, **Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi** 71(1): 881-902.

Öner, Şerif (2005), “Katılımcı Demokrasi Açısından Belediye Kanunu”, **Yerel Yönetimler Üzerine Güncel Yazılar I: Reform**, (Ed: H. Özgür, M. Kösecik), 1. Baskı, Ankara.

Özcan, Lütfi ve Yurttaş, Fatma (2010), “Kent Konseyleri Müzakereci Demokrasinin Uygulama Alanı Olarak Düşünülebilir Mi?”, **Yerel Yönetimler Yerel Siyaset ve Kentsel Politikalar**, (Ed. B. Parlak), Dora Yayıncılık, Bursa.

Öztürk, Sevgi ve Özdemir, Zeynep (2013), “Kentsel Açık ve Yeşil Alanların Yaşam Kalitesine Etkisi “Kastamonu Örneği””, **Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi**, 13 (1): 109-116.

Öztürk, Sevgi ve Bozdoğan, Elif (2014), “Determination of The Perceived Quality of Urban Life in New and Traditional Housing Textures”, **Fresenius Environmental Bulletin**, 23 (10), 2415-2421.

Prasad, B. Devi (2008), “Content Analysis: A Method In Social Science Research”, **Research Methods For Social Work**, (Ed. Lal Das, D.K, Bhaskaran), Rawat Publications, New Delhi: Rawat, Pp.173-193.

- Sakurai, Ryo; Kobori, Hiromi; Nakamura, Masako ve Kikuchi, Takahiro (2015), "Factors Influencing Public Participation In Conservation Activities In Urban Areas: A Case Study In Yokohama, Japan", **Biological Conservation**, 184: 424-430.
- Shan, Xi-Zhang (2012), "Attitude and Willingness Toward Participation in Decision-Making of Urban Green Spaces in China", **Urban Forestry & Urban Greening**, 11: 211-217.
- Şahin, Abbas (2014), "1970'den Günümüze İstanbul İlinde Arazi Kullanımı, Değişimi ve Ormanlar", **İstanbul Ormanlarının Sorunları ve Çözüm Önerileri**, Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesi, İsnb 978-605-4057-99-3, İstanbul, Ss: 51-85.
- Şimşek, Çağdaş Kuşçu; Kozaman, Senem ve Şengezer, Betül (2014), "İnsan Doğa İlişkisinde Egemenlik mi/ Bütüleşme mi?: İstanbul'daki Kentsel Gelişme/ Yeşil Alan Çelişkisi", **İstanbul Ormanlarının Sorunları ve Çözüm Önerileri**, Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesi, ISBN 978-605-4057-99-3, İstanbul, Ss: 157-178.
- Thierfelder, Holle ve Kabisch, Nadja (2016), "Viewpoint Berlin: Strategic Urban Development In Berlin- Challenges For Future Urban Green Space Development", **Environmental Science & Policy**, 62: 120-122.
- Tu, Gengyang; Abildtrup, Jens ve Garcia, Serge (2016), "Preferences For Urban Green Spaces And Peri-Urban Forests: And Analysis of Stated Residential Choices", **Landscape And Urban Planning**, 148: 120-131.
- TÜİK (2016), Yıllara Göre İl Nüfusları, <http://www.tuik.gov.tr/UstMenu.do?metod=temelist> [27.09.2016].
- UN (2011), Population Distribution, Urbanization, Internal Migration And Development: An International Perspective, United Nations Department of Economic and Social Affairs Population Division, Esa/P/Wp/223.
- UN (2014), World Urbanization Prospects: The 2014 Revision Highlights, United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division St/Esa.A/352.
- UNEP (United Nations Environment Programme) (2012), Sustainable, Resource Efficient Cities- Making It Happen! http://www.unep.org/urban_environment/PDFs/SustainableResourceEfficientCities.pdf
- WHO (2016), Urban Population Growth. Global Health Observatory Data. http://www.who.int/gho/urban_health/situation_trends/urban_population_growth_text/en/#
- WRI (World Resources Institute) (1997), **World Resources 1996-97: A Guide to the Global Environment–The Urban Environment**, New York and Oxford: Oxford University Press.
- Yamaki, Kazushige (2016), "Role of Social Networks in Urban Forest Management Collaboration: A Case Study in Northern Japan", **Urban Forestry & Urban Greening**, 18: 212-220.
- Zhang, Ling; Xu, Yan; Yeh, Chung-Hsing; Liu, Yao ve Zhou, Dequn (2016), "City Sustainability Evaluation Using Multi-Criteria Decision Making with Objective Weights of Independent Criteria", **Journal of Cleaner Production**, 131: 491-499.

